

Berisping

1. Het ontstaan en loop van het geding

Bij beroepschrift met bijlagen van 19 januari 2009, ingekomen bij de commissie op 20 januari 2009, is door appelland beroep ingesteld tegen een besluit van verweerster van 13 januari 2009, waarbij aan appelland op grond van artikel H-43 van de CAO BVE de maatregel van schriftelijke berisping is opgelegd.

Verweerster heeft op 17 februari 2009 een verweerschrift met bijlagen ingediend.

Bij brief van 27 februari 2009 heeft de voorzitter van de commissie aan verweerster om nadere inlichtingen en stukken verzocht. Hierop is geen reactie ingekomen. De behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van de commissie te Eindhoven op 11 maart 2009.

Verschenen is appelland, bijgestaan door Verweerster heeft zich laten vertegenwoordigen door, waarnemend directeur van hetcollege,, stafmedewerker P&O bij dat college en, juridisch adviseur van

2. De feiten

2.1. Appelland is vanaf 1981 in dienst van het Regionaal Opleidingen Centrum ROC, dan wel haar rechtsvoorgangster(s). Appelland is sinds 1 november 2005 werkzaam bij hetcollege te in de functie van Toezichthouder A.

Nadat met hem op 9 december 2008 een gesprek was gevoerd, is aan appelland bij brief van 17 december 2008 het voornemen medegedeeld hem wegens plichtsverzuim de disciplinaire maatregel van berisping op te leggen. Dit plichtsverzuim is in deze brief omschreven.

Appelland heeft niet tijdig aangegeven tegen dit voornemen verweer te voeren. Bij besluit van 13 januari 2009 heeft verweerster appelland de maatregel van schriftelijke berisping opgelegd.

2.2. Aan de opgelegde berisping is (samengevat) het volgende plichtsverzuim ten grondslag gelegd. De wijze waarop appelland met studenten omgaat laat te wensen over evenals de dienstverlening aan collega-medewerkers. Ook gebruikt appelland in de communicatie met studenten veelvuldig de Turkse taal, terwijl de voertaal op hetcollege het Nederlands is.

2.3. Appelland heeft ontkend dat hij met studenten teveel Turks spreekt; hij doet dat alleen als hij in die taal wordt aangesproken en nooit als er een derde bij is. Verder is hij van mening dat hij zijn werk doet zoals het behoort en dat hij altijd collega's helpt wanneer zijn hulp gevraagd wordt.

2.4. Verweerster heeft hiertegenover gesteld dat er veel signalen en klachten over appelland zijn binnengekomen, bijvoorbeeld over de wijze waarop appelland de studenten aanspreekt en waarbij hij Turkse studenten zou bevoordelen en dat zijn ondersteuning naar de medewerkers toe onvoldoende is. Een en ander is vaker met hem besproken, maar dat heeft niet geholpen. Vandaar dat er op 9 december 2008 een zogenoemd disciplinegesprek is gevoerd, waarbij een verbetertraject is afgesproken en dat er een disciplinaire maatregel is opgelegd.

3. De motivering

3.1. Onder plichtsverzuim wordt in artikel H-44 van de CAO BVE verstaan het overtreden van de voor de werknemer geldende voorschriften, het niet nakomen van voor hem geldende verplichtingen, alsmede het doen of nalaten van datgene, dat de werknemer bij een goede uitoefening van zijn functie behoort na te laten of te doen.

3.2. De commissie overweegt dat een besluit tot het opleggen van een disciplinaire straf wegens plichtsverzuim dient te berusten op door de werkgever aangedragen, voldoende objectief vastgestelde concrete gedragingen van de werknemer, die als plichtsverzuim kunnen worden aangemerkt en op die wijze voldoende feitelijk dient te worden onderbouwd.

Naar het oordeel van de commissie is hiervan in het onderhavige geval geen sprake en is dus onvoldoende komen vast te staan dat er bij appelland sprake is van plichtsverzuim in de hierboven bedoelde zin.

In de schriftelijke mededeling van het voornemen tot het opleggen van een disciplinaire straf zijn geen concrete voorvallen van plichtsverzuim genoemd, waartegen appelland zich zou kunnen verweren, maar is slechts in algemene zin aangegeven dat er negatieve signalen zijn en dat het functioneren van appelland te wensen overlaat. Concrete klachten of signalen van studenten of medewerkers zijn niet genoemd. Hoewel volgens verweerster appelland ook in het verleden

regelmatig in gesprekken op zijn onvoldoende functioneren is geweest, zijn daarvan geen feitelijke gegevens, zoals gespreksverslagen of schriftelijke aanwijzingen tot verbetering, voorhanden. Voorafgaand aan het gesprek van 9 december 2008, waarbij het opleggen van de disciplinaire straf overigens reeds vaststond, zijn er geen functioneringsgesprekken of beoordelingen geweest als bedoeld in artikel E4 tot en met E6 van de CAO BVE, waaruit zou kunnen blijken dat appelland aan hem gegeven opdrachten of aanwijzingen ter verbetering van zijn functioneren niet of onvoldoende gehoor heeft gegeven.

3.3. De commissie wil ter verduidelijking voor appelland hierbij opmerken dat uit voorgaande niet volgt dat de commissie heeft vastgesteld dat op het functioneren van appelland niets zou zijn aan te merken. Mede gelet op hetgeen ter zitting is besproken komt het de commissie voor dat appelland de oorzaak van problemen, die tot kritiek op zijn functioneren aanleiding kunnen geven, vooral bij anderen en niet bij zichzelf zoekt en geneigd is zijn eigen mening over de gang van zaken op de school en over wat er wel of niet door hem moet worden gedaan boven die van anderen te stellen. Het na 9 december 2001 ingestelde verbetertraject, waarbij het functioneren van appelland meer direct wordt gevolgd en door zijn leidinggevende regelmatig met hem wordt besproken, komt de commissie dan ook zeker niet als overbodig voor en appelland zou er goed aan doen hieraan zijn volledige medewerking te verlenen.

3.5. Concluderend is de commissie op vorenstaande gronden tot de slotsom gekomen dat verweerster de maatregel van schriftelijke berisping onvoldoende heeft onderbouwd, zodat het aan appelland verweten plichtsverzuim ook onvoldoende vaststaat en zij zal daarom het beroep gegrond verklaren.

4. De beslissing

De Commissie van Beroep:

verklaart het beroep gegrond.

Deze beslissing is gegeven te Eindhoven op 11 maart 2009 door mr. A.A.M. Mollee, voorzitter, mr.dr. B.J. van der Net, mr. H.P.H. van Griensven, mr. L.P. Bosma en G. Deijs, leden, in tegenwoordigheid van G.H. Gerritsen, secretaris.